

У "АРЕНИ", ПОСЛЕ ИЗЛАСКА ИЗ КОВИД-СИСТЕМА

ОВО СУ ХЕРОЈИ КОЈИ СУ НАМ ЧУВАЛИ ЖИВОТЕ

Фото Ж. Кнежевић

ОД 5.400
ИЗЛЕЧЕНИХ
ИСПРАЋЕНО
ПОСЛЕДЊИХ
37 ОСОБА

■ ОД СРЕЋЕ ПЛАКАЛИ
И ПАЦИЈЕНТИ
И МЕДИЦИНАРИ

■ ДР БОГДАНОВИЋ:
ТИМСКИ ИЗВУКЛИ
НАЈВИШЕ ИЗ СЕБЕ

■ ДР АНЂЕЛКОВИЋ:
ЗА ОВИХ ДЕВЕТ МЕСЕЦИ
СРОДИЛИ СЕ КАО ЈЕДАН

СТРАНЕ 6. и 7.

"НОВОСТИ" СА МЕДИЦИНАРИМА ПОСЛЕ ЗАТВАРАЊА, НАКОН ДЕВЕТ МЕСЕЦИ РАДА, ПРИВРЕМЕНЕ

Горана Новаковић

П ОНОСАН сам што сам био вођа медицинске екипе. Сваки члан особља дао је немерљив допринос својом професионалношћу, стручношћу и људским односом према сваком пацијенту. По томе ће "Арена" бити позната и дуго ће бити у сећању оних који су овде залечени. Са сузама среће су се од нас растајали, а утиске су остављали на привременим зидовима. Ово је за мене велико искуство, као за човека, лекара и официра. У мом срцу остаће забележени дани када смо показали највише из себе.

ИЗГУБИЛА БРАТА

ОД октобра је у "Арени" волонтирала и Тања Микља (21) из Кикинде. Она је завршила војни рок у команди за обуку, након којег је остала да помогне. На жалост, лична туга ни њу није заобишла. Од последица вируса корона преминуо је њен млади брат. Имао је 13 година.

Овако, за "Новости", прича пуковник др Предраг Богдановић, који је у битке са коронам водио и лекаре и пацијенте привремене ковид-болнице "Арена". До победе. Он је ипак опрезан, па каже: "Ако се тако може рећи". У петак су испраћени последњи пацијенти, њих 14, на даљи лекарски надзор у ковид-центар у Батајници, а 23 отишло је кући. Како каже, са свима се поздравио, али није могао да их испрати, јер ко је још видео официра у сузама.

У петак нам је био најтежи дан - прича нам глав-

ОВО СУ ХЕРОЈИ КОЈИ СУ НАМ ЧУВАЛИ ЖИВОТЕ А РИЗИКОВАЛИ СВОЈЕ

У
ПЕТАК
ИСПРАЊЕНО
ПОСЛЕДЊИХ 37 ОД
УКУПНО 5.400
ИЗЛЕЧЕНИХ

ОСМЕСИ Медицини на степеницама "Арене" прославили затварање ковид болнице

ВИДОЈЕ,
ВОЛОНТЕР:
САМО ДОБАР ЧОВЕК
МОЖЕ БИТИ
ДОБАР ЛЕКАР

на сестра Слађана Бошковић. - Чини се као да се све десило на брзину, иако смо се спремали за затварање. Наши пацијенти овде су имали велику сигурност, у петак им је требало рећи да одлазе. Плакали су они, плакали смо и ми испод опреме.

У "Штарк арени" остали су кревети, да подсети на тешке и мукотрпне дане, неискоришћена опрема, која ће се одатле износити у шлеперима. Остао је и део живота свих који су скоро годину дана провели у скафандреру. Јуче су дошли у "цивилу", изненадивши једни друге

изгледом. Нема болесних, и тек сада могу да признају да их је био страх. Од непознатог вируса. Од рата који морају да добију. Од прве реанимације,

када су спаси живот оставиши у голој води испод слојеве заштитне опреме. А деловали су хладнокрвно.

Укупно је 5.400 пацијената прошло кроз "Арену". За разли-

ку од првог таласа, од јула до почетка септембра, када су клиничке слике биле благе, од краја октобра па све до 21. маја пацијенти су били у средњем и средње тешком стању. Многи су били животну угрожени и помогли смо им, а мање од десет одсто људи преместили смо на одељења интензивне неге у друге ковид-центре. На жалост, имамо и изгубљене живо-

те, услед срчаних застоја и придружених болести, и они су углавном преминули у сну - каже Богдановић.

Медицини под кровом "Арене" располагали су свим лековима и примењивали су најзобилније терапије. Имали су храбрости и знања да пруже исто лечење као било која друга ковид-болница у земљу и иностранству. Овај здравствени центар радио је као

ТИМСКИМ
РАДОМ ИЗВУКЛИ
НАЈВИШЕ ИЗ СЕБЕ И
ПОКАЗАЛИ СРЦЕ
И ЗНАЊЕ

ПРВА УЋЕ, ПОСЛЕДЊА ИЗАЂЕ

НЕВЕНА Вуковић (26) из Бајине Баште 14 месеци није отишла у родни град. Толико дуго је непрекидно у ковид-систему. Почела је на Сајму, а онда су је преместили у "Арену", где је била шеф екипе за одржавање хигијене целокупног објекта. Сваког дана била је ту, у црвеној зони најмање два пута дневно. Једна је од оних што су први долазили на радно место, а последњи излазили.

ПОЗДРАВ Остали само празни кревети

КОВИД-БОЛНИЦЕ У "ШТАРК АРЕНИ" У БЕОГРАДУ

КРАЈ Лекари и сестре напуштају новобеоградску халу

кошница - без слободног дана, викенда и празника. Основа успеха јесу тимски рад и мултидисциплинарни приступ болеснима.

- Последњи дан рада болнице једнако је тежак био као и када смо први пут ушли у "Арену" - искрен је пуковник др Радивоје Анђелковић, који је заједно са директором Завода "Железнице Србије" Владом Батножићем осмислио концепт привремене болнице, прво на Сајму, па у "Арени". - Рутина је најгора. Када сви мисле да је готово, праве се грешке. Нама се то у петак није догодило. Остаје нам неки осећај празнине, чудно је. Сродили смо се сви, јер смо више времена провели овде него код куће.

Екипа лекара и медицинских сестара је у потпуно "цивилној атмосфери", када нема разлике ко је у смени у скафандеру, а ко је из њега после четири сата изашао, јуче је покушала да сабере утиске. Много су тога прошли заједно, делили су личне приче и проблеме. Туговали су сви заједно када би неко од њих блиских људи изгубио битку са ко-

ВАНРЕДНА УНАПРЕЂЕЊА

КАКО каже Владо Батножић, главни координатор цивилног сектора, у првом налету короне било је ангажовано 30 лекара и 60 медицинских сестара. Број новозаражених касније је захтевао и повећање људства, да би једнако успешне биле дневне и ноћне екипе. Тада је у "Арени" било 90 лекара и 180 медицинских сестара.

Деветоро лекара и шесторо главних медицинских техничара из војног здравства такође је спасавало животе. Због заслуга за народ ванредно су унапређена четири пуковника санитетске службе и један пуковник логистичких служби.

видом. Свако од тих људи моћи ће да се похвали да има пријатеља у сваком Дому здравља. А неки од њих кажу да је то и више од пријатељства.

- Задовољство ми је што сам непрекидно седам месеци био део овог колектива - искрен је интерниста Дома здравља "Раковица" др Александар Јанковић. - И поред страха све смо превазишли и много научили. Сви смо се трудили да обавимо велики посао. Када се разиђемо биће нам неobiчно. Најважније је било када пацијент одлази кући и захвали се. Тада смо знали да смо успели.

А Видоје Крсмановић, волонтер и један од најмлађих у тиму, био је, кажу старији, маскота. Скромни младић

стидљиво је за "Новости" рекао шта је њему значајно боравак у привременој ковид-болници последњих месеци:

- Ово је најфеноменалније искуство које сам могао да доживим и пружио ми је бесконачно знање. Помоћи ће ми да postanем добар човек, јер је то предуслов да будем добар лекар.

Овај студент медицине изгубио је оца. У "Арени" су све учинили да му помогну, међутим, његово стање захтевало је интензивну негу. Прво је био на Инфективној клиници, па на респиратору у КБЦ "Драгиша Мишовић". Одатле је отишао на последње путовање. Упркос личном болу, овај младић наставио је да помаже. Колеге су га пригрлиле као рођено дете и млађег брата. У шали су често знали да кажу: "Када се све могућности исцрпе, остаје Видоје". Та крилатица остаће да живи и кад се "Арена" врати својој намени. Баш као и ова посебна пријатељства. ■

